דכתיב וישב ממנו שבי –

For it is written, 'and he captured from him a captive'

OVERVIEW

The גמרא states that we know that an עכו"ם can acquire a ישראל as a slave (בחזקה) from the פסוק ממנו שבי ממנו שבי explains the necessity of the various לימודים regarding חזקה (of כיבוש).

asks: תוספות

ואם תאמר למה לי השתא הא דעמון ומואב טהרו בסיחון –

And if you will say; now that we know that an עכו"ם can acquire a חזקה with אישראל with ממנו שבי can acquire a עמון ומואב מהרו בסיחון that an עכו"ם can acquire an עכו"ם through חזקה for -

השתא עובד כוכבים ישראל קני עובד כוכבים לעובד כוכבים לא כל שכן – Now since we know that an עכו"ם acquires a ישראל, is it not obvious that an מרא just mentioned)?!

מוספות answers:

ריש לומר דמוישב ממנו שבי לא הוה ילפינן מיניה שום קנין אי לאו דאשכחן דטיהרו And one can say; that from the פסוק of יישב ממנו שבי, we would not have derived from it any קנין חזקה, unless we found that עמון ומואב טיהרו בסיחון, indicating that קניני חזקה are possible through יישראל, only then can we derive from עכו"ם that an עכו"ם acquire a ישראל through ישראל.

רלהכי⁵ מייתי לעיל מדריש לקיש דמוישב ממנו שבי לחודיה לא הוה ידעינן – אחר לא מרא לעיל מדריש לקיש דמוישב ממנו שבי לחודיה לא מרא And therefore the גמרא cited previously the teaching of ישבר , because from עכו"ם alone we would not have known that an עכו"ם can acquire (anyone) –

תוספות questions the efficacy of the last proof (from ר"ל):

ומיהו איצטריך לאתויי לאשמועינן דלא קנוי גופו:

However it is possible to say that it was necessary to cite ל"ל, in order to inform

 $^{^{1}}$ We would have thought that the חורה is merely relating that they took a captive, but not to teach us קניני הזקה by since there is no precedent for it. (See עבדים who seemingly disagrees with תוספות).

² See תפא"י that regarding the סיחון סיחון the (במדבר [חקת] מא,כט uses the term ובנותיו בשבית, the same word which we find here, indicating that here too there was a סיחון just as there was by סיחון

³ תוספות offers an additional proof that from וישב ממנו שבי alone we cannot derive that an עכו"ם can be תוספות (משראל); for if we can derive from עכו"ם (alone) that an עכו"ם can be קונה a ישראל then there is no need for the דרשה of ישראל ממנו שבי acquiring an עכו"ם ממנוים מענו"ם (with א עכו"ם can acquire a ישראל which we derive from עכו"ם (ממנו שבי), then certainly an עכו"ם can acquire an עכו"ם. See 'Thinking it over'.

us that an עכו"ם cannot acquire the ישראל of another עכו"ם (or ישראל).4

SUMMARY

Once we know that an עכו"ם can be קונה another עכו"ם with בחזקה, only then can we derive from עכו"ם that an עכו"ם can be קונה with ישראל with ישראל.

THINKING IT OVER

תוספות (initially) explained that it was necessary to cite ר"ל because we cannot derive anything from חוספות had just stated that once we derive from עכו"ם בחזקה an קונה an עכו"ם בחזקה, then we derive from עכו"ם בחזקה an ישראל ממנו שבי that an עכו"ם can be ישראל a קונה so the question remains why was it necessary to cite ר"ל when it would have been sufficient to merely cite עמון and ומואב כו' 6

-

⁴ Even if we were to assume that we can derive from עכו"ם that an עכו"ם can acquire a ישראל, it was still necessary to cite עכו"ם (not to teach us that an עכו"ם an קונה עכו"ם ממנו from עכו"ם, but rather) to teach us that an עכו"ם cannot acquire the עכר"ם.

⁵ See footnote # 3.

 $^{^{6}}$ See [ארוך] מהרש"א and מהרש" # 162.